Dosarul nr.2c-2323/2021
(2-21119901-12-2c-10082021)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

01 noiembrie 2022 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Natalia Mămăligă
Grefier Dumitru Chilian și Dan Mîrza

examinând în şedinţă publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „HIDROIMPEX” împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 10 august 2021, SA „HIDROIMPEX” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale. A solicitat încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul SA „HIDROIMPEX” a sumei de 55 002,12 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 650 lei (f.d.2-3).

În motivarea acțiunii a indicat că în anul 1991 a avut loc un accident de muncă în urma căruia salariatul ***** a pierdut o parte din capacitatea sa de muncă, fiind încadrat ca invalid de gradul doi. Astfel, ***** beneficiază atît de o indemnizație de invaliditate în cuantumul stabilit de Legea asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999, achitată de către întreprinderea vinovată de accidentul de muncă, SA „HIDROIMPEX”, cît și de o indemnizație de invaliditate stabilită, calculată și achitată de Casa Națională de Asigurări Sociale. A invocat că sub pretextul că SA „HIDROIMPEX” este vinovată de accidentul de muncă în care ***** a rămas invalid, Casa Națională de Asigurări Sociale, contrar prevederilor art.20 al Legii nr.756 din 24 decembrie 1999, la 20 iunie 2018 suma de 1 573,23 lei în baza ***** nr.295 din 20 iunie 2018, la 19 iulie 2018 suma de 1 573,23 lei în baza ***** nr.346 din 19 iulie 2018, la 22 august 2018 suma de 1 573,23 lei în baza ***** nr.418 din 22 august 2018, la 23 octombrie 2018 suma de 2 779,56 lei în baza ***** nr.531 din 23 octombrie 2018, la 20 noiembrie 2018

suma de 1 481,51 lei în baza ***** nr.584 din 20 noiembrie 2018, la 19 decembrie 2018 suma de 1 481,51 lei în baza ***** nr.644 din 19 decembrie 2018, la 17 ianuarie 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ***** nr.12 din 17 ianuarie 2019, la 14 februarie 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ***** nr.50 din 14 februarie 2019, la 14 martie 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ***** nr.80 din 14 martie 2019, la 15 aprilie 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ***** nr.141 din 15 aprilie 2019, la 15 mai 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ***** nr.190 din 15 mai 2019, la 13 iunie 2019 suma de 2074,11 lei în baza ***** nr.247 din 13 iunie 2019, la 11 iulie 2019 suma de 2 074,11 lei în baza ***** nr.298 din 11 iulie 2019, la 15 august 2019 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.351 din 15 august 2019, la 15 octombrie 2019 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.438 din 15 octombrie 2019, la 15 noiembrie 2019 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.480 din 15 noiembrie 2019, la 17 decembrie 2019 suma de 1629,66 lei în baza ***** nr.547 din 17 decembrie 2019, la 20 ianuarie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.19 din 20 ianuarie 2020, la 19 februarie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.75 din 19 februarie 2020, la 20 martie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.116 din 20 martie 2020, la 16 aprilie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.141 din 16 aprilie 2020, la 18 mai 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.172 din 18 mai 2020, la 18 iunie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ***** nr.227 din 18 iunie 2020, la 17 iulie 2020 suma de 2 925,21 lei în baza ***** nr.295 din 17 iulie 2020, la 18 august 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ***** nr.346 din 18 august 2020, la 18 septembrie 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ***** nr.390 din 18 septembrie 2020, la 16 octombrie 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ***** nr.428 din 16 octombrie 2020, la 18 noiembrie 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ***** nr.510 din 18 noiembrie 2020, la 16 decembrie 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ***** nr.346 din 16 decembrie 2020, la 16 ianuarie 2021 suma de 1 716,03 lei în baza ***** nr.24 din 19 ianuarie 2021, la 17 martie 2021 suma de 3 432,06 lei în baza ***** nr.106 din 17 martie 2021. A accentuat că în total s-a încasat din contul SA „HIDROIMPEX” în lipsa unui temei legal și contrar prevederilor art.20 din Legea asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999, suma de 55 002,12 lei. La 26 mai 2021 au expediat în adresa pârâtului cerere prealabilă, în care au invocat că instituția s-a îmbogățit nejustificat, fără un temei legal, din contul SA „HIDROIMPEX” cu suma de 55002,12 lei. Prin răspunsul din 15 iunie 2021 pârâtul a refuzat restituirea sumelor primite nejustificat invocând prevederile art.34 al Legii nr.756 din 24 decembrie 1999 și art.31 din Legea nr.625 cu privire la protecția muncii. Consideră că argumentele pârâtului sunt irelevante speței date și se bazează pe interpretarea eronată prin scoaterea din context a normelor legale. Au opinat că prin prisma prevederilor art.1971 din Codul civil pârâtul urmează să restituie îmbogățirea nejustificată obținută din contul SA

„HIDROIMPEX”, iar statul contracarează astfel de acțiuni și oferă garanții proprietății private cu respectarea art.46 din Constituția Republicii Moldova.

La 15 noiembrie 2021 pârâtul Casa Națională de Asigurări Sociale a prezentat referința, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată.

În susținerea poziției a indicat că, în corespundere cu prevederile art. 34 al Legii asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999 și art.31 alin.(1) din Legea cu privire la protecția muncii, cumulativ cu suma pentru pierderea capacității de muncă, întreprinderea vinovată de accidentul de muncă produs, achită în ordine de regres, Casei Naționale de Asigurări Sociale pensia achitată accidentatului. Astfel, SA „HIDROIMPEX” este obligată să efectueze două tipuri de plăți și anume: pensia de invaliditate a accidentatului, Casei Naționale de Asigurări Sociale, în ordine de regres, în temeiul art. 34 al Legii nr.756 din 24 decembrie 1999 în coroborare cu art.2024 din Codul civil, și suma pentru pierderea capacității de muncă direct accidentatului ***** în temeiul Legii privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaților în urma mutilării sau a altor vătămări ale sănătății în timpul exercitării obligațiunilor de serviciu. A mai comunicat că începând cu 1 mai 2021 Casa Națională de Asigurări Sociale nu înaintează pretenții privind încasarea pensiei în ordine de regres pe numele lui *****, deoarece ultimul a împlinit vîrsta de pensionare pentru limită de vîrstă, însă reclamantul SA „HIDROIMPEX” a transferat în luna octombrie 2021 mărimea pensiei lunare pe numele accidentatului *****, care desigur a fost restituită.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului SA „HIDROIMPEX”, Moldovanu Alexandru, împuternicit în baza mandatului nr.01/695 din 8 noiembrie 2021, a susţinut cererea de chemare în judecată şi a solicitat admiterea integrală a acesteia.

Reprezentantul pârâtului Casa Națională de Asigurări Sociale, la ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal, instanța considerând posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind participantul la proces, apreciind argumentele întru susținerea pretențiilor formulate şi ţinând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „HIDROIMPEX”, reieșind din următoarele considerente:

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru aşi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În acord cu art.27 alin.(1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor,

de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.121 și art.122 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4), art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În corespundere cu art. 8 alin. (1) și alin.(2) lit.a) și art. 514 din Codul civil (în redacția pînă la modificările operate prin Legea nr.133 din 15 noiembrie 2018, în vigoare din 01 martie 2019), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar) din contracte şi din alte acte juridice. Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.9 din Codul civil (în redacția pînă la 01 martie 2019), persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Norma consacrată la art.14 din Codul civil (în redacția pînă la 01 martie 2019), a prevăzut că persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integral a prejudiciului cauzat altfel. Se consider prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

La fel, și prevederile art.15 alin.(1) și art.16 din Codul civil, stabilesc că apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces s-a stabilit că, la 30 iulie 1991, la întreprinderea SA „HIDROIMPEX” a avut loc accidentul de muncă în urma căruia salariatul *****, născut la *****, a pierdut parțial din capacitatea de muncă, iar conform procesului-verbal de cercetarea accidentului de muncă, a fost stabilită vina întreprinderii în producerea accidentului de muncă, persoana fiind încadrată în gradul II de invaliditate.

La 2 mai 2018 Casa Națională de Asigurări Sociale a înaintat SA „HIDROIMPEX” pretenția, prin care a solicitat achitarea sumei plătite lui ***** în mărime de 16 677,36 lei pentru perioada de la 1 aprilie 2017 pînă la 31 martie 2018, cu titlu de pensie de invaliditate a accidentatului stabilită lunar în mărime de 1 389,78 lei (f.d.35).

La 29 mai 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a înaintat SA „HIDROIMPEX” pretenția, prin care a solicitat achitarea sumei plătite lui ***** în mărime de 20 592,36 lei pentru perioada de la 1 aprilie 2019 pînă la 31 martie 2020, cu titlu de pensie de invaliditate a accidentatului stabilită lunar în mărime de 1 716,03 lei (f.d.36).

Prin bonurile de plată anexate la acțiune (f.d.7-29) se confirmă că SA „HIDROIMPEX”, în perioada 20 iunie 2018 - 17 martie 2021, a transferat beneficiarului Casa Națională de Asigurări Sociale suma de 55 002,12 lei.

La 26 mai 2021 SA „HIDROIMPEX” a înaintat pârâtului Casa Națională de Asigurări Sociale cerere prealabilă nr.*****, prin care a solicitat în temeiul art.1971 din Codul civil restituirea sumei de 54 967,79 lei în termen de 15 zile, invocând că instituția s-a îmbogățit nejustificat, în lipsa unui temei juridic (f.d.32-34).

Prin răspunsul nr.C-1118/21 din 15 iunie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale, a refuzat restituirea sumei pretinse de către reclamant, menționând că reieșind din prevederile art.34 al Legii asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999 și art.31 din Legea nr.625 din 2 iulie 1991 cu privire la protecția muncii, cumulativ cu suma pentru pierderea capacității de muncă, întreprinderea vinovată de accidentul de muncă produs, achită în ordine de regres, Casei Naționale de Asigurări Sociale pensia achitată accidentatului. În așa condiții, SA „HIDROIMPEX” este obligată să efectueze două tipuri de plăți și anume: pensia de invaliditate a accidentatului, Casei Naționale de Asigurări Sociale, în ordine de regres, în temeiul art. 34 al Legii nr.756 din 24 decembrie 1999 în coroborare cu art.2024 din Codul civil, și suma pentru pierderea capacității de muncă direct accidentatului ***** în temeiul Legii privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaților în urma mutilării sau a altor vătămări ale sănătății în timpul exercitării obligațiunilor de serviciu (f.d.30).

Reține instanța de judecată că prin acțiunea înaintată în prezenta cauză împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, reclamantul SA „HIDROIMPEX” a solicitat încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul SA „HIDROIMPEX” a sumei de 55 002,12 lei și a cheltuielilor de judecată, invocând că suma pretinsă a fost obținută de către pârât în lipsa unui temei legal și în temeiul art.1971 din Codul civil constituie o îmbogățire nejustificată, pe care ultimul urmează să o restituie.

Totodată, la etapa pledoarii reprezentantul reclamantului a solicitat încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul SA „HIDROIMPEX” a sumei de 54 967,79 lei.

Astfel, prin prisma prevederilor art.60 alin.(2^1) și art.240 alin.(3) Cod de procedură civilă, care stabilesc că în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, reclamantul este în drept să modifice temeiul sau obiectul acțiunii, iar instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant, instanța se va expune doar în privința pretențiilor din acțiunea înaintată la 10 august 2021.

În această ordine de idei, instanța reiterează că norma consacrată la art.1971 din Codul civil, la care a făcut referire pârâtul, stabilește că gerantul nu poate cere compensarea cheltuielilor dacă actele de gestiune sînt făcute contra voinţei geratului

ori dacă nu corespund intereselor acestuia, cu excepţia cazurilor în care voinţa geratului nu este necesară conform art. 1966 alin. (3).

În conjunctura cadrului legal expus, instanța de judecată analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma normei de drept stabilite la art.1971 din Codul civil și a argumentelor invocate de către reclamant, consideră că în cazul dedus judecății nu s-a constatat prezenţa condiţiilor acestei norme pentru admiterea pretenției înaintate de către reclamantul SA „HIDROIMPEX” împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind încasarea sumei în mărime de 55 002,12 lei. Or, referirea reclamantului la norma respectivă se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

Aderent, instanța reiterează că articolul 1979 din Codul civil, prevede că dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.

Însă, norma respectivă pornește de la principiul echității și instituie regula potrivit căreia orice persoană care și-a majorat patrimoniul său prin reducerea corelativă a patrimoniului altei persoane fără a fi îndreptățită de un temei juridic este obligată să restituie ceea ce nu îi aparține. Astfel, pentru a fi în prezența unui raport juridic de îmbogățire fără justă cauză, este important ca îmbogățirea să se producă în lipsa unui temei legal sau contractual.

La caz, se atestă că suma pretinsă de către reclamant în mărime de 55 002,12 lei a fost achitată de către SA „HIDROIMPEX”, ca întreprindere vinovată de accidentul de muncă produs, Casei Naționale de Asigurări Sociale, în ordine de regres, în temeiul art. 34 al Legii nr.756 din 24 decembrie 1999 în coroborare cu art.2024 din Codul civil, ce a constituit pensia de invaliditate achitată accidentatului ***** pentru perioada respectivă.

În argumentarea concluziei instanța de judecată învederează că conform art.2024 din Codul civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acţiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În corespundere cu art.34 al Legii asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999, s-a stabilit că despăgubirile pentru accidente de muncă şi boli profesionale, stabilite pînă la intrarea În vigoare a prezentei legi, se păstrează în cuantumurile stabilite şi se plătesc de către întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile, vinovate de producerea accidentului de muncă ori de survenirea bolii profesionale, sau de succesorii acestora, iar în lipsa lor de către organele teritoriale ale Casei Naţionale de Asigurări Sociale din mijloacele bugetului de stat în conformitate cu prevederile Legii nr.625-XII din 2 iulie 1991 cu privire la protecţia muncii şi Legii nr. 278-IV din 11 februarie 1999 privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaţilor

în urma mutilării sau altor vătămări ale sănătăţii în timpul exercitării obligaţiunilor de serviciu.

În virtutea art.31 din Legea nr.625 din 2 iulie 1991 cu privire la protecția muncii, în vigoare pînă la 30 mai 2008, a fost prevăzută responsabilitatea materială a întreprinderii pentru neasigurarea unor condiţii de muncă sănătoase şi inofensive, și anume:

în cazul în care administraţia întreprinderii nu ia măsuri eficiente pentru asigurarea unor condiţii de muncă sănătoase şi inofensibile, nu îndeplineşte contractele colective, planurile şi alte măsuri de îmbunătăţire a condiţiilor de muncă şi a securităţii muncii, Guvernul Republicii Moldova are dreptul, în baza avizului Expertizei de stat a condiţiilor de muncă sau la propunerea organelor sindicale, să stabilească pentru aceste întreprinderi tarife majorate de decontări pentru asigurarea socială a lucrătorilor;

întreprinderea vinovată (complet sau parţial) de accidentul de muncă sau de îmbolnăvirea profesională e obligată să repare, în modul stabilit de lege, paguba pricinuită de vătămarea organismului sau de zdruncinarea sănătăţii, precum şi să plătească instituţiilor curative şi de internare costul tratamentului şi să compenseze în întregime organelor de asigurare socială cheltuielile pentru plata pensiei şi altor indemnizaţii.

Totodată, instanța menționează că articolul 20 din Legea asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999, la care a făcut referire reclamantul în acțiune, stabilește că plata indemnizaţiei pentru transferarea temporară la altă muncă, a indemnizaţiei de dizabilitate şi a indemnizaţiei de deces persoanelor în drept şi suportarea cheltuielilor pentru prestaţiile de asigurări se face de către structurile teritoriale ale Casei Naţionale de Asigurări Sociale din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat. Plata indemnizaţiei de deces se face în termen de pînă la 15 zile din momentul comunicării deciziei de acordare a indemnizaţiei. Modalitatea de plată a indemnizaţiei de dizabilitate şi modalitatea de achitare a cheltuielilor pentru prestaţiile de asigurare se aprobă de Guvern la propunerea Casei Naţionale de Asigurări Sociale.

Prin urmare, la cazul dedus judecății, nu există temei legal în favoarea dispunerii recuperării de la pârâtul Casa Națională de Asigurări Sociale a sumei de 55 002,12 lei, astfel că, solicitarea reclamantului SA „HIDROIMPEX” în acest sens, fiind pasibilă de a fi respinsă ca neîntemeiată.

În consolidarea soluției instanța remarcă că normele de drept enunțate stabilesc obligația întreprinderii vinovate de accidentul de muncă de a compensa în întregime organelor de asigurare socială cheltuielile pentru plata pensiei și altor indemnizaţii, prin urmare în perioada respectivă Casa Națională de Asigurări Sociale beneficiind de acest drept a înaintat în adresa reclamantului pretenții, în ordine de regres, care

au fost satisfăcute de către ultimul prin achitarea sumelor pretinse de către organul de asigurare socială, urmare a achitării pensiei de invaliditate accidentatului *****.

Distinct de opinia reclamantului, instanța consideră că norma de drept stabilită la articolul 20 din Legea asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999, invocată la fel în susținerea pretențiilor, nu poate fi reținută drept temei legal de a dispune prin hotărâre judecătorească obligarea Casei Naţionale de Asigurări Sociale de a restitui reclamantului SA „HIDROIMPEX" plățile achitate de ultimul în perioada anilor 2018 – 2021, în ordine de regres.

Din cele expuse, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată înaintată de SA „HIDROIMPEX" împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „HIDROIMPEX" împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Natalia Mămăligă